

Degnekalds Indtægter, forekommer det mig at være en temmelig ligegyldig Sag, om den umiddelbare Forpligtelse hvilede paa Kirkesangerne eller paa samtlige Skolelærere. Deter Kirkesangeren, som, efter Forordningens Bud, skulde besørge Brevforsendelserne, men han skulde have Godtgjørelse af de Andre, altsaa maa det betragtes som en fælles Byrde, og man har paa mange Steder fundet sig bedre ved at en Skolelærer skulde forrette denne Brevbesørgelse, imod en vis Betaling. Man har ikke betragtet Forholdet i ældre Tider, som saa overmaade vigtigt, at man har spekuleret meget paa det, men man har, hvor der har været Leilighed dertil, søgt, saameget som muligt, at lette Byrden for Skolelærerne. Jeg troer altsaa, at enhver Bebrejdelse, man vil gjøre den forrige Skolebestyrelse med Hensyn til dette Anliggende, er ubefoiet.

Pastor Sørensen: Da den høitærede Cultusminister har imødegaaet det, som er sagt af flere ærede Talere med Hensyn til at det kun var de Breve, som angik Sager mellem Provster og Biskopper, Degnene vare forpligtede til at besørge, saa skulde jeg ikke videre imødegaae dette, undtagen med denne Bemærkning, at i de 30 Aar, jeg har været Præst, har der aldrig været fordret hverken af de gamle Degne eller af de nuværende Skolelærere nogenfomhelst Brevbesørgelse i de Herreder, hvori jeg har været Præst, med Hensyn til Sager, der angik Communalvæsenet i Almindelighed, hverken Breve, der vare sendte fra Amtet eller Amtsrådet til Præsten, eller fra de militære Autoriteter eller nogen anden Autoritet. Man har altid saameget som muligt forskaaet Skolelærerne og Degnene for Embedsbrevs Besørgelse. I de senere Aar have Præsterne i det Herred, hvori jeg er Præst, paataget sig det ganske selv. Jeg skulde derfor forvare Præsterne mod den Bestyrelsing, som der synes at være gjort af den ærede 4de Landsthingsmand for 6te Kreds (S. Sørensen), at Præsterne havde brugt denne Maade ogsaa til at faae deres private Breve besørgede. I denne Henseende kan jeg ikke give ham Ret; er det skeet, saa er det en virkelig Overtrædelse, som ikke burde finde Sted, men som heller ikke i Almindelighed har fundet Sted. Derimod skal jeg

gjærne give ham Ret, dersom der er Tale om, hvem der har nydt Fordeel af de nedlagte Degnekalds Indtægter, at det rigtignok er Communerne, og Hensigten var ikke, at de, efterat have oppebaaret disse Indtægter, skulde bebyrdes med den Forpligtelse at besørge Embedsbreve, som vedkom de gamle Degnekald, men at der skulde drages fra Degnekaldets Indtægter Saameget, som vilde være tilstrækkeligt til i det Hele at lønne et Sognebud. Det er vistnok saa, at Districterne have faaet denne særlige Lettelse ved Degnekaldenes Nedleggelse, idet de derved ere bleve fritagne for den Skoleløn, som de tilforn have maattet yde. For Fremtiden synes det mig derfor rimeligt, at, dersom der i denne mindre betydelige Sag skulde træffes nogen Foranstaltning, at da Communerne i Almindelighed maatte være forpligtede til at være Præsterne tilhjælp i at besørge saadanne Ting.

Skoleforstander Sørensen: Dersom den høitagtede Cultusminister har troet, at jeg ved de enkelte Uttringer, jeg tillod mig at tilføie til Oplysning af hvad den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Valgkreds (Blechingberg) bemærkede med Hensyn til Forskjellen mellem det Factiske og Legale i denne Sag, skulde have tilfattet at kaste Skygge paa en heel Stand, skal jeg tillade mig at bemærke, at dette ingenlunde har været min Hensigt, men blot at oplyse, at det, idetmindste i tidligere Tid, har forholdt sig rigtigt, at det Factiske og Legale ikke have været ganske overeensstemmende i denne Sag. Angaaende hvad han forresten bemærkede med Hensyn til Geistlighedens nuværende Bestræbelser omkring i Landet for at fritage Skolelærerne for denne Byrde, skal jeg tillade mig at bemærke, at det er mig meget vel bekendt; og navnlig hvad det Stift angaaer, hvorfra jeg selv er, skylder jeg Geistligheden at tilstaae, at der i en Række af Aar ikke har været yttret nogen Misnoie fra Skolelærernes Side eller Klage over denne Byrde. Hvad den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted) udtalte med Hensyn til den midlertidige og umiddelbare Oppebærelse af gamle Degneindkomster synes at bestyrke den Mening, jeg udtalte; ligesom det ogsaa stadfæstedes ved hvad den sidste ærede Taler yttrede, at det var